

захъ ти какъ отъ онѣзи измамы извиратъ общественнытъ врѣзкы, стройныйтъ редъ на свѣта, властѣта на мѣдрѣя надъ простѣя народѣ. Нека прочее слѣдувамы постоянно спасителнытъ тѣзи измамы, и по-нѣже чловѣкъ има нужда да вѣрва въ нѣщо, нека го оставимы да пази любовьта къмъ отечественната си вѣра осветена отъ времето и отъ практиката. Ный, по умнытъ, като не можемъ да вѣрвамы на грубы басны, нека потърсимъ за себе си вѣра по благородна и нека оставимъ на другытъ да са опиратъ на едно зданіе, което са събаря предъ нашата важность. Туй ни налага благоразуміето и любовьта къмъ ближнія.

— Слѣдувай.

— Като вървимы по таквызи начина, послѣдува приказката си е-гиптяниниытъ, и оставимы недокачена и ограничена вѣрата на другытъ, които ный смы напуснѣли, нека са приготвимъ сега за да влѣземъ въ скривалищата на друга вѣра. Махни заеднажъ отъ паметьта си сичко що си до сега вѣрвалъ, въобрази си че паметьта ни е бѣлъ папиръ, неупотрѣбенъ еще, сгоденъ да носи дѣвственны буквы, съгледвай на около сцената на свѣта и чуди са на реда, на армоніята, на начертаніето. Безъ сумнѣніе нѣкое същество го е създадо, защото като думамы начертаніе подразумѣвамы тосъ часъ начертателя, и като намѣрвамы първото пристанище успокоявамы са въ него. Но какво е туй същество?

Арбакъ бѣше лишенъ отъ сѣмето на добродѣтеля, което, и безъ откровеніето на Божіето слово, развъи въ ума и на езыческытъ философы идентъ за необходимостѣта на съществуваніето на единъ Богъ, творецъ благотворенъ и правосъденъ, който награждава добрытъ и наказва злытъ, както и идеята за безсмъртіето на душата. Арбакъ слѣдователно, не както Олиноъ, безъ сумнѣніе, вдхнѣжтъ отъ божіе откровеніе, нито съ цѣль да поведе жертвата си къмъ добродѣтеля и къмъ истинната, забѣлѣжи на Апкида, че армоніята на тваритѣ ако и да клони къмъ всеобщото благополучіе, съдържа обаче и семена на частны бѣдствія. Той му преброи петъ дебелы погрѣшкы на персидскытъ, египетскытъ и грѣцкы философы, които не преписвахъ на благотворното божество источника на чловѣческытъ бѣдствія, и най вече осъждаше заблуделіето на езычнициытъ конт^о мысляхъ че самытъ Олимпійскы богове са подчинявахъ на орисница^а та, срѣчь на необходимостѣта.

— Споредъ гърцыты на необходимостѣта сж подчиняватъ и Боговетѣ, думаше египтяниниытъ. Тогасъ защо са тѣзи Богове? тѣхната